

□ *του Βασίλη Τακτικού*

Η ώρα της αλήθειας πλησιάζει.

Στις εκλογές που έρχονται καταρρέουν προσχήματα, το βολικό ψεύδος και ανορθολογισμός του πολιτικού και μιντιακού κατεστημένου.

Για όλους αυτούς που σαν ήρωες του καρτούν έσκιζαν τα μνημόνια. Για όλους αυτούς **τους υπαίτιους της κρίσης που έγιναν τιμητές.**

□ Οι πρώτοι υποκριτές της δεξιάς παράταξης παραδίδουν τώρα την εξουσία αφού δοκιμάστηκαν και απέτυχαν οικτρά στη πράξη.

Οι δεύτεροι της αριστεράς καλούνται να αντιμετωπίσουν τα αίτια της συσσώρευσης του χρέους, της λιτότητας και της ανεργίας. Όχι σκίζοντας χαρτιά και μνημόνια στα λόγια, αλλά αντιμετωπίζοντας τη λαφυραγώγηση του πελατειακού κράτους και την αρπακτικότητα των μεγάλων συμφερόντων με επώδυνες μεταρρυθμίσεις.

Πως όμως θα το πετύχουν αυτό υποσχόμενοι μόνον παροχές δίχως θίξουν συμφέροντα δίχως να περιορίσουν το πελατειακό κράτος;

Σε λίγο δεν θα υπάρχουν περιθώρια για θολά τοπία και υπεκφυγές.

Ο καιρός είναι πολύ κοντά για να φανερώσουν τη μαγική συνταγή.

Μια μαγική συνταγή που τελικά δεν υπάρχει και θα το διαπιστώσουμε όλοι.

Όπως θα διαπιστώσουμε πως, όλη αυτή περίοδο μαζί με τη διαστροφή της πραγματικότητας κυριάρχησε συνομωσιολογία.

Μας έλεγαν ότι πίσω από όλα παίχθηκε ένα σχέδιο συνομωσίας, για να μπει η χώρα στο ΔΝΤ, την επιτήρηση των δανειστών και της τρöϊκα.

Μας μιλούσαν για συνομωσία η την υπονοούσαν για να υποκρύψουν την κομματική καιροσκοπική συμπαιγνία.

Τα αίτια της «συμπαιγνίας» του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου

με το εκδοτικό κατεστημένο, που το μεν συσσωρεύε ελλείμματα και το δε συγκάλυπτε τα αίτια και αποπροσανατόλιζε τη κοινωνία.

Παρουσίαζαν και παρουσιάζουν ακόμη το χρέος της χώρας σαν στιγμιαίο φαινόμενο, σαν θεομηνία που ήλθε ξαφνικά με την έλευση του Γ. Παπανδρέου τότε το 2009 στη Κυβέρνηση της χώρας. Απέκρυψαν και αποκρύπτουν συστηματικά τις ριζικές παθογένειες που μας κρατούν στη λιτότητα και στην εξάρτηση από τους δανειστές.

Και το αποκρύπτουν ακόμη συστηματικά τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που βρίσκονται πίσω από τα μιντιακά συγκροτήματα, γιατί αποτελούν μέρος και βασικό αίτιο τη αυτής της παθογένειας που αποπροσανατολίζει τη κοινωνία.

Έτσι η έχθρα που αντιμετωπίζει **το Κίνημα** από το μέγα μέρος των εκδοτικών συγκροτημάτων έχει πλέον προφανέστατη εξήγηση.

Αυτό που δεν μπορούσαν να κατανοήσουν οι πολίτες καθώς είχαν παρασυρθεί από το τσουνάι της παραπληροφόρησης, τώρα μπορούν να το αντιληφθούν.

Ποιοι πάλεψαν με όλη τους τη δύναμη να αποτρέψουν την ολική καταστροφή της χώρας και ποιοι συνέχισαν και θέλουν να κερδοσκοπούν και να διεκδικούν μεγάλες καριέρες ακόμη και τότε που βουλιάζει η χώρα.

Και αυτοί δεν είναι άλλοι από τις προνομιούχες ελίτ, οι λίγοι και οι εις βάρος των πολλών.

Το φανερό μίσος και εμπάθεια πλέον που υφίσταται ο Γ. Παπανδρέου από τους μιντιάρχες τους μεγαλοδημοσιογράφους και πίσω από αυτούς του μεγαλόμισθους χρηματιστές δημιουργεί και το αντίστροφο πλέον συναίσθημα συμπάθειας.

Όσο και αν κατάφεραν να απαξιώσουν και «εξοστρακίσουν» τη πολιτική του με συκοφαντίες και ανορθολογισμό για σημαντικό χρονικό διάστημα, καταφέρνουν τώρα

αντίθετα με τη θέλησή τους και μέσω της άτοπης απαγωγής, να φανερωθούν γιατί μισούν αυτή τη πολιτική.

Μισούν βεβαίως, εκείνον που λέει την αλήθεια και ζητά κοινωνική δικαιοσύνη. Που θέλει να περιορίσει θεσμικά τα άνομα συμφέροντα και το αποδεικνύει με τις πράξεις του.

Μισούν εκείνον που πρωτοστατεί σε ένα νέο Κίνημα, με αυτοοργάνωση από τα κάτω, που απαγγέλλεται τη Συμμετοχική Δημοκρατία, τη κυριαρχία των πολλών έναντι της οικονομικής ολιγαρχίας.

Για αυτό δεν μπορεί να περιμένει κανείς αντικειμενικότητα στις δημοσκοπήσεις.

Τις δημοσκοπήσεις που παραγγέλλονται από τα μεγάλα συγκροτήματα με προπαγανδιστικό σκοπό.

Τις δημοσκοπήσεις που θέλουν να προκαταλάβουν τη κοινή γνώμη και να δημιουργήσουν

κλίμα υπέρ των ελεγχόμενων πολιτικών δυνάμεων από το κατεστημένο σύστημα.

Υπάρχουν όμως και οι ζωντανές δημοσκοπήσεις από χιλιάδες αυτοοργανωμένους πολίτες σε όλη τη χώρα που ενσαρκώνουν το μήνυμα του κινήματος.

Ένα μήνυμα που λέει: ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ.

Μέσα από το διαδίκτυο, πρόσωπο με πρόσωπο, φίλο τον φίλο, πόρτα-πόρτα.

Αντιμετωπίζουμε τον πόλεμο των εντυπώσεων και την επικοινωνιακή υποδούλωση του πολίτη από τα μεγάλα οικονομικά και μιντιακά συγκροτήματα –με την Αυτοοργάνωση και δημοσιογραφία Πολιτών.